स्यात् · कुतः श्रुतेः विरोधाच्च स गृह्णात्यग्नेस्तनूरसीति (३. ४. १. १) ग्रहणे प्रत्यक्षश्रुतश्चोदकप्राप्तमानुमानिकं बाधते · अपि चात्र देवस्य त्वेति त्वाशब्दो विष्णवे त्वेति (५. १) अनेन समानार्थ उक्तार्थत्वात्प्रयुज्यमानो विरुध्यते · अतः सावित्रस्य निवृत्तिः केवलैर्वैकृतैर्मन्त्रैर्ग्रहणमिति · अत एव वैकल्पेन सूत्रितम् न सावित्रमाहेति । आपस्तम्बः पञ्चसु सावित्रं जुष्टं चानुषजति नोत्तरयोरित्येके वैष्णवो नवकपालः पुरोडाशो भवति विष्णुवदेवात ऊर्ध्वꣳ संस्कारा हविष्कृता वाचं विसृज्योत्तरमनड्वाहं विमुच्य वारुणमसीत्यादि · काठके च वरुणास्य स्कम्भसर्जन्यसीति शम्यां प्रवृह्यति प्रउक्तऽइति योक्त्रपाशं प्रमुच्य प्रविश्य पत्नीमन्वारम्भयित्वा निर्वपति वैष्णवं नवकपालमग्नेस्तनूरिति पञ्चकृत्वः सावित्रादिभिस्तुल्येनोत्तरं विमुञ्चति वरुणोऽसीति सोममादत्तऽइत्यादि · प्रोक्षणादि तुल्येडान्ता संतिष्ठतऽइति च · मानवे अग्रेण प्राग्वꣳशमुदङ्मुखमनोऽवस्थापयति वरुणास्त्वोत्तभ्नात्वित्युपस्तभ्नोति वरुण[स्य]स्कम्भसर्जन्यसीति दक्षिणाꣳ शम्यामुत्कर्षति विचृत्तो वरुणपाश इति योक्त्रपाशं विष्यति प्रत्यस्तो वरुणपाश इति प्रत्यस्यति नमो वरुणपाशायेति नमस्करोति आतिथ्यायेध्मावर्हिः संनह्यति यथा पशुबन्धे सिद्धमा निर्वपणा[त्य]ल्यन्वारभेथ्यस्मिन्निर्वपेत्सावित्रादिभिरग्नेस्तनूरसीति प्रभृतिभिः पञ्चकृत्वो निर्वपति वैष्णवं नवकपालꣳ सिद्धमा हविष्कृदाह्वानाद्धविष्कृता वाचं विसृज्योत्तरमनड्वाहं विमुञ्चति तमध्वर्यवे च ददात्यनश्च दीक्षितसंचरेणातिहृत्येत्यादि । सोमात्तस्तत्त्वभूतासु दीक्षणीयादिष्टिषु चोदकेन प्राकृतेषु समस्तेष्वङ्गेषु प्राप्तेष्वाह ·

अग्न्यन्वाधानव्रतोपायनारण्यभोजनदानब्रह्मवरणानि दीक्षणीयाप्रभृति प्रागुदवसानीयायाः सोमे कृतत्वात् ॥ ६ ॥ सोमे दी॰ति दीक्षणीयात आरभ्य उद॰याः प्राक् सोमात्तस्तत्त्वभूतास्विष्टिषु च अग्न्यन्वाधानादीनि ब्रह्मवरणान्तानि कर्माणि न भवन्ति · कुतः कृतत्वात् सौमिकैरेवैतेषामर्थस्य साधितत्वात् · उदवसानीयायां तु सर्वमग्न्यन्वाधानादिकं भवति अग्न्यन्तरत्वादग्न्यन्वाधानम् उन्मुक्तदीक्षत्वाद्व्रतोपायनम् दानं च विहितत्वात् तस्य हिरण्यं दक्षिणेति (१०. ३. १८) आनन्त्यन्तरविधानाच्च ब्रह्मवरणम् ।